

Droga

Droga jest kręta, z trudem tą drogą,
Drepcze wędrowiec noga za nogą.
Idzie i mija rozpacz z nadzieją,
Ludzie to ludzie, może się zmieniać.

Korowód czasu idzie przez drogę,
Przeszłość ma wojny, żal i trwogę,
A za nim białość przyszłości już kroczy.
Idzie powoli, chce nas zaskoczyć.

Droga ma ścieżki, alejki, zakręty,
W nich zaś są cudy, boleść i wstręty,
Są tam też przyjaźń i miłość zarazem,
Co się dziś wspólnie poją krajobrazem.

Lecz którą dróżkę wybierze człowiek,
Każdy pojedynczy co innego powie,
Nim więc skończymy w jakimś ciemnym rowie,
Lepiej nie wstydzmy się żadnej dróżki swojej.

Jan Dymek